

Kontor og stiller til en saadan Afvikling som denne, selv om man har læst nok saa omhyggeligt, hvad der foreligger, vejer i mine Øjne ikke op med omhyggelige Besigtigelser paa selve Stedet og den omhyggelige Vurdering, der har fundet Sted, ikke af en enkelt, men af en Samling af de Mænd, som ere kyndige dertil, og i hvis Embedsmedfør det ligger at beskæftige sig med disse Institutioner. Derfor maa jeg paa det bestemteste fastholde det Forslag, jeg har stillet, og meget indtrængende bede dette Tings Flertal, helst saa stort et Flertal som muligt, om at forkaste disse Ændringer. Jeg siger udtrykkeligt helst saa stort et Flertal som muligt, fordi jeg vilde gerne, at man herfra skulde give det Indtryk til de vedkommende, at nu hjælper det ikke, at de nøle med at betale den Affindelsessum, som de en Gang ere gaaede ind paa og have givet Obligation fra sig paa, at de ville betale. Nu hjælper det ikke, at de nøle dermed og saa maaske til næste Aar komme her til os og sige, at de ville gerne have Lov til at afgøre det med noget mindre. Jeg vilde gerne have, at dette Indtryk skulde styrkes, og det vil ske, hvis dette Ting med et stort Flertal vil forkaste disse Ændringer, for saa vidt de da blive fastholdte. — Jeg skal endnu bemærke, at det er da ogsaa mærkeligt nok, at vi her skulle møde disse Forslag om, at denne eller hin Institution skal slippe saa og saa meget billigere, naar samtlige disse Institutioners Repræsentanter nede i Folketinget have kunnet erklære sig tilfredse med den Affindelsessum, der her er foreslaaet. Det er et Vidnesbyrd om, synes jeg, at man kan virkelig ikke tale om nogen Uret, saaledes som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds har gjort; at tale om, at man har paalagt Byrder, som ere uretfærdige imod Kommunerne, synes jeg ikke, man har Ret til. Her foreligger baade en Kommissionsundersøgelse, de vedkommende Institutioners egen Tilslutning og deres Repræsentanters Tilslutning nede i Folketinget.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) tager det ikke saa nøje. Han agter, naar Sagen kommer til 3die Behandling, at byde over med endnu en Nedsættelse paa adskillige Tusinder. Det kan jeg nu ikke diskutere med det ærede Medlem om. Jeg tror, at naar baade Grenaa og Æbeltoft Kommuner paa Havnens Vegne have givet Tilslutning til Afviklingen, og naar disse to Byers Repræsentanter i Folketinget ogsaa have givet Tilslutning, saa kan det ærede 1ste Med-

lem for 9de Kreds med frelst Samvittighed stemme derfor her oppe.

Det ærede Medlem henstillede til mig, om jeg ikke kunde tænke paa ogsaa at tage Silkeborg Vandkuranstalt, der har et Laan paa oprindelig 40,000 Kr. Det er ogsaa et af de Spørgsmaal, som have været under Overvejelse, om vi skulle tage Silkeborg Vandkuranstalt med, men denne Forbring kan ikke i dette Øjeblik paa nogen Maade siges at være dubiøs. Og det forekommer mig ogsaa, at da denne Institution figurerer paa Justitsministerens Budget med et direkte Statstilskud aarligt, er det rigtigere at lade dette Statstilskud være en virkelig Maalestok for, hvad Staten ofrer paa Silkeborg Vandkuranstalt, saaledes at Vandkuranstalten betaler sine Renter og Afdrag til Statskassen, og saa paa Justitsministerens Budget faar det Tilskud, som Bevillingsmyndigheden mener, det er rigtigt at yde denne Institution i Forhold til den Nytte, den gør.

Stilling: Jeg skal ganske kort sige til den højtærede Minister, at han har jo Ret i, at der er opnaaet Enighed i Kommissionen, og det er allerede af stor Betydning for Ministeren, at han har denne Kommissionsbehandling at støtte sig til, og yderligere, at han nu har faaet Repræsentanterne i Folketinget til at gaa med. Men jeg vil dertil sige, at en Kommissionsbehandling kan jo undertiden undergaa mærkelige Forandringer, naar den kommer til Rigsdagen. Det have vi set ved andre Kommissioner, og denne Kommission her kunde maaske ogsaa tage fejl. At vore Kolleger i Folketinget, de paagældende Repræsentanter, have været tilfredse, ja, det siger den højtærede Minister, men det kunde jo være, at de have tænkt som saa: ja, vi følge nu vor kære Minister, vi ville ikke gøre ham imod, og derfor lade vi, som om vi ere tilfredse. Men derimod vi, der tilhøre Oppositionen, — ganske vist den loyale Opposition — have Lov til at fremhæve, at vi ikke ere saa tilfredse. Derfor komme vi frem med det og sige, at vi kunde nok ønske nogle Forandringer i denne Sag, for her er i Virkeligheden en Trang til Stede. Nu maa jeg give den højtærede Minister Ret i, at de paagældende have lovet at betale Beløbene, men jeg siger til den højtærede Minister som til den ærede Ordfører: Ja, hvad lover man ikke, naar man har Strikken om Halsen? Saa lover man tidt mere, end man kan opfylde, og de paagældende Kommuner have i Virkeligheden været